

čáru. Na toto povolení stavebník ovšem nárok neměl; bylo-li však uděleno, bylo pro něho a také pro jeho právní nástupce založeno právo na zachování a užívání stavby v mezích povolení zřízení. Ale toto právo vztahovalo se právě jen na stav. objekt tehdy schválený. Z onoho vyjimečného povolení k zřízení stavby mimo platnou čáru stav. nevzešel ani straně nárok, aby stejné povolení bylo uděleno také pro jiný projekt, určení stav.čáry podmiňující, ani se obec povolující úchytku od platné stav. čáry nevzdala práva trvati na zachování této stav. čáry při jakémkoliv stavebním projektu novém, podle své povahy určení stav. čáry vyžadujícím. Nebyl proto zsv oprávněn, aby k rekursu stavebníků povoloval úchytku od stav. čáry platně stanovené, na jejímž zachování obec trvá. Z tohoto důvodu bylo nař. rozhodnutí zrušiti jako nezákonné, aniž měl nss podnět zabývati se ostatními námitkami.

Č. 6251.

Pozemková reforma (Slovensko): K otázce existence samostatných knihovních těles zapsaných v jediné vložce knihovní.

(Nálezze dne 25. ledna 1927 č. 1258.)

V ě c: Antonín a Kitty A. v J. proti státnímu pozemkovému úřadu o vyloučení objektů ze záboru.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: K žádosti st-lů o vyloučení určitých objektů ze záboru dle § 3 a) zák. záb. rozhodl stpú nař. výměrem, že žádosti vyhověti nelze, a opřel rozhodnutí své o tyto důvody: Dle přednesení strany jsou nemovitosti v žádosti uvedené zapsány ve vl. č. . . kat. obce J. pod m. č. . . . při ostatním majetku velkostatku J. státem zabraném. Objekty právně samostatnými možno rozuměti jen ony, jež mohou býti samy o sobě předmětem práv a závazků. Nelze proto nemovitosti shora uvedené, tvořící se zabraným velkostatkem v jedné a téže knihovní vložce jedno knihovní těleso, pokládati za objekty právně samostatné. Ježto pak předpokladem vyloučení ze záboru jest, aby byly splněny všechny tři předpoklady ustanovení § 3 lit. a) zák. zák., totiž aby objekt byl samostatný právně i hospodářsky a nesloužil hospodaření na zabraných nemovitostech, odpadly důvody, aby stpú zabýval se i ostatními dvěma podmínkami, když jak svrchu uvedeno, schází předpoklad právní samostatnosti.

Ve stížnosti se uvádí, že v daném případě nutno každou jednotlivou parcelu o sobě pokládati za právně samostatné těleso, poněvadž jde o majetek zemanský a dle soukromého práva uherského jest v takovém případě každá jednotlivá parcela samostatným tělesem. Že jde o majetek zemanský, patrně je z toho, že na majetku tom dohodou zřízeny byly poměry urbářské, jež lze zřídit i jedině na majetku zemanském. Poněvadž každá jednotlivá parcela jest samostatným právním tělesem, jest nař. rozhodnutí, které stojí na stanovisku, že veškeré nemovitosti zapsané v dotyčné vložce tvoří jedno knihovní těleso, nezákonné.

Nss neshledal stížnost důvodnou. Mezi žal. úřadem a st-li není sporu o tom, že určitý objekt možno jen tehdy uznati za právně samostatný,

když netvoří s jinými zabranými nemovitostmi vlastníkovými jedno knihovní těleso, ježto jen tehdy možno objekt ten zatížit právem zástavním, aniž by tím současně byly postiženy i pozemky zabrané. Spor je jen o to, zda jednotlivé nemovitosti, jichž stížnost se týče, tvoří taková samostatná od ostatního zabraného majetku odlišná knihovní tělesa. Stížnost tvrdí, že ano, ježto prý u statků zemanských nutno každou jednotlivou parcelu pokládati za samostatné knihovní těleso. Náhled ten nemá opory v zákoně. Dle knihovního práva na Slov. platného je sice přípustno, aby do téže knihovní vložky nebo do téhož pozemnoknižního protokolu zapsáno bylo i více knihovních těles, v tom případě však musí ona knihovní těla jako taková zvláště v dotyčné vložce, resp. protokolu býti vyznačena a sice musí ony skupiny parcel, které sloučeny jsou v jedno knihovní tělo, býti označeny římskými číslicemi I, II atd., takže parcely pod určitou římskou číslicí vyznačené nutno pak pokládati za jedno knihovní těleso. Jde-li o jednotlivé parcely, jež samy pro sebe jsou knihovními těly, pak nutno parcely takové označiti křížkem (+). Parcely, jež takto označeny nejsou, nelze pokládati za samostatná knihovní těla, leda by v dotyčné vložce parcel jiných vůbec nebylo. (§§ 67 a 68 min. nař. z 23. července 1854, §§ 27 a 28 nař. z 16. září 1853). Nějaký předpis, který by ustanovoval, že při majetku zemanském i jednotlivé takto neoznačené parcely jsou samostatnými knihovními těly, neexistuje.

Poněvadž dle knihovního výtahu ke spisům připojeného nejsou jednotlivé parcely v něm vyznačeny jako samostatná knihovní tělesa, nutno je pokládati za součást jediného knihovního tělesa zapsaného ve vložce č. . . . pozemkové knihy katastrální obce J. Stížnost, jež staví své námitky na předpokladu, že každá z uvedených tam parcel je pro sebe samostatným knihovním tělem, je tedy bezdůvodná, a bylo ji zamítnouti.

Č. 6252.

Dávka z motorových vozidel: Dávková pravidla č. 143/1922 nečiní dávkovou povinnost při dávce z motorových vozidel závislou ani na tom, zda vozidlo je tuzemské nebo cizozemské, ani na tom, zda držitel vozidla je příslušníkem tuzemským nebo cizím.

(Nález ze dne 26. ledna 1927 č. 998.)

Věc: Dr. Otto S. v B. proti zemské správní komisi v Opavě (zem. rada Frt. Stich) stran dávky z držení motorových dopravních prostředků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Platebním rozkazem měst. úřadu v B. z 26. listopadu 1924 byla st-li vyměřena dávka z držení motorických dopravních prostředků pro rok 1923 částkou 374 K 88 h. Odvolání obecní zastupitelstvo zamítlo, poněvadž st-l nepatří k osobám, jež jsou od placení této dávky osvobozeny, naopak spíše dávce podléhá, ježto neprokázal, že tato dávka jest placena v jiné tuzemské obci. Současně bylo usneseno, aby dávka obnosem 374 K 88 h omylem předepsaná byla zvýšena na